

PLANER HAR EKSISTERT LENGE I ISRAEL OM Å BYGGE DET TREDJE TEMPEL

Av Jan Lilleby

Mange fraksjoner innen kristenheten□□ har deres egen versjon av hvor viktig det skulle være at Israel bygger et tredje tempel.

Noen holder det for en oppmuntrende og positiv sak, og tror at dette er Guds inngrep og en velsignelse for jødene og Israel. Andre deler av kristenheten er mer reserverte til tanken om at et slikt tempel vil være noen velsignelse, det være seg kristenheten, jødedommen eller andre religiøse grupper i verden.□

Det hersker utstrakt uenighet i saken.

Stifteren□□ av Israels ferske Zehut parti (ytterste høyre) – Moshe Feiglin, sa på en konferanse den 3. april 2019:

«Jeg vil at vi starter byggingen av et tredje tempel, ikke om en to tre år, men nå med én gang!»
(www.timesofisrael.com).

Han ble kastet ut av Likud partiet og startet dermed sitt eget parti og fikk en forbausende stor oppslutning etter hvert.

Mitt eget synspunkt vedrørende et tredje tempel som skal reises i Jerusalem, er at det ikke nødvendigvis skal bli et tempel for Gud. En av grunnene til det, er at jeg har notert meg at det er profetert om et spesielt tempel, som Esekiel fikk åpenbart i syner av Herren, og finnes omtalt i Esek. 46-47. Det kunne nok være fristende å tenke at dette tempel må være det tredje tempel, - men det blir umuliggjort ved at vi lærer i Esek. 47, 1-3 at det finnes vannkanaler□□ i det:

«Så førte han meg tilbake til husets inngang. Og se, det kom vann ut under husets dørterskel not ØST. For forsiden av huset vendte mot øst.□□ Og vannet rant ned fra høyre siden av huset, SØR for alteret. Så lot han meg gå ut gjennom NORDPORTEN og førte meg omkring utenfor, til den ytre porten, til den porten som vender mot ØST. Og se, det vellet vann fram fra

den høyre siden. Mannen gikk nå mot ØST med en målesnor i hånden og målte tusen alen. Så lot han meg vade gjennom vannet, og det nådde meg til anklene.»

Leser vi videre, får vi de kjente ordene om «dobbel bekken» - et bilde mange predikanter har åndeliggjort og brukt i sine prekener om frelse.

Men Esekiels syn der han får detaljer om et fjerde tempel, er ikke et tempel oppe i himmelen, men det er i Jerusalem i det at Tusenårsriket med Jesus som konge er opprettet. Byen vil bli herjet i trengselstiden, men vil bli gjenoppbygget og restituert - og da er det at det virkelige millenistiske tempel blir reist. Oljeberget skal jo revne og deles i to ved Jesu komme, og dette kan gi anledning til at vannkanaler mv. kan bygges. Tiden alene vil vise dette.

Det tredje tempel vil etter det jeg kan forstå av Bibelen, ende opp som det annet tempel som kong Herodes fullførte i år 48 e. Kr. Kanskje vil det ikke bli slik at det ikke skal levnes sten på sten, slik Jesus profeterte om det andre tempel og som ble lagt flatt til jorden av romerhæren i år 70. Men det vil nok bli ødelagt, sannsynligvis ved brann. (Ref. f. eks. Åp. 17, 16-18 om *Babylon skjøgen* som brennes).

I Åp. 11, der vi får se de to vitnene (Moses og Elias) - blir Johannes i synet bedt av engelen om å måle det tredje tempelet:

«Og det ble gitt meg et rør, likesom en stav, med de ord: Stå opp og mål Guds tempel og alteret og dem som tilber der! Men forgården utenfor tempelet, la den være, og mål den ikke. For den er gitt til hedningefolkene, og de skal trække ned den hellige stad i førtito måneder.» Vers 1-2.

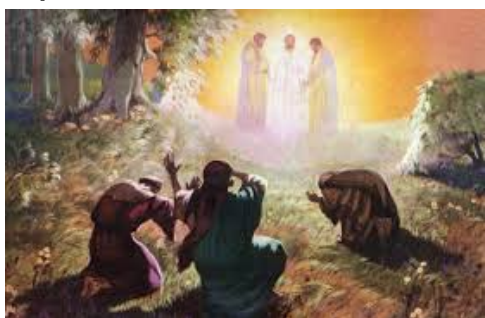
«Og jeg vil gi mine to vitner å profetere i ettusen to hundre og seksti dager kledd i sekk.» Vers 3.

Det at de to vitnene og tempelet ikke blir nevnt før i Åp. 11, altså etter at de syv seglene brytes der det faller plager og katastrofer over Israel fordi Den store Trengsel har startet - se kap. 6 til 10 - betyr ikke at de viser seg i Israel i ettertid av det som skjer når seglene brytes. Nei, de to vitnene blir omtalt i en tidsramme der tidsrammen faktisk plasserer dem idet at trengselen starter opp! Det er som følger:

Åp. 11, 3 gir oss 1260 dager der de to skal
profetere – altså $3\frac{1}{2}$ år – som er de første $3\frac{1}{2}$
årene av de i alt syv år med trengsel i Israel. Med
andre ord, de to profetene starter trengselstiden
idet de begynner å profetere ut de kommende straffe-
plagene mot Israel som vi jo leser om i kap. 6-10 –
vann gjøres til blod, himmelen stenges for regn, og
en mengde fryktelige plager følger. De advarer
nasjonen akkurat slik Moses advarte Egypt før
plagene fra Gud kom over dem. Ofte ett døgnns varsel
ble gitt egypterne til å søke dekning.

Det er ingen tvil om at de 1260 dagene er de første
tre og ett halvt år av de syv år med trengsel: De
drepes jo etter de dagene og ligger døde på gaten i
Jerusalem. I den forbindelse annonserer engelen for
Johannes at det andre vé-rop er nå over. Ergo, det
gjenstår enda et vé-rop, noe som befester at dette
ikke er i slutten av de syv årene. Se Åp. 11, 14. I
Åp. 12 og 13 ser vi at de forfulgte messianske
troende rømmer ut i Judeas ørken, vi ser også at
Antikrist innfører sitt merke støttet av Den falske
Profet, osv.

Derfor er det helt sikkert at alt som skjer
etter de to vitnene er borte, hører inn under de
såkalte «42 måneder» - den siste halvdel av
trengselstiden. Det annet vé-rop avsluttes med en
kraftig domshandling fra Gud, idet et jordskjelv
legger en tredjedel av Jerusalem i ruiner samt
7000 døde, Åp. 11, 13. Vi bør også huske her, at
like før dette skjer at de to vitnene drepes, så har
Israel blitt plaget av skrekk-uhylene fra
avgrunnen (ute fra verdensrommet!) som stakk dem
med skorpionliknende brodder og påførte dem uhørte
smerter. De søkte døden for disse plagene, men
klarte ikke å finne den. Altså en overnaturlig
plageform påført de som følger Antikrist, Åp. 9,
1-12, og med dette skrekkscenariet er det første vé-
rop over.

De to vitnene blir altså nevnt
i forbindelse med at Johannes i
synet bes om å måle tempelet.
Staven som brukes av Johannes er
et bilde på at de blir vurdert
etisk/moralsk...altså ikke målt
på antall eller
høyde/lenge/bredde mål. Det er

en kritisk vurdering av den virksomhet som alt for lengst er i gang i tempelet: Mål alteret og tempelet og DEM SOM TILBER DER sier engelen til Johannes. Bildet: Moses og Elias taler med Jesus om hans forestående død, Matt. 17, 1-11; Luk. 9, 28-31. Skal man kunne kalles for vitne i bibelsk forstand – så kreves det at man har vært sammen med Jesus og talt med ham ansikt til ansikt. Det har både Moses og Elias. Dermed er det satt presedens.

Dette at Johannes bes om å måle/teste de i tempelet lyder ikke som om tilbederne skulle ha Guds velbehag over seg, gjør det vel?

Visste du at alteret for det tredje tempel allerede er ferdiglaget? Det er sammensatt av elementer som passer hverandre, og gjør at alteret kan monteres eventuelt demonteres etter ønske, eventuelt flyttes mv. Se www.jewishvoice.org om du selv vil sjekke slike detaljer.

Vær allikevel klar over at mye av alt det som ligger på nettet om det tredje tempel er rene spekulasjoner. Man er nødt til å sile ut ting ved hjelp av Bibelens ord. Det er dette jeg prøver å gjøre herved.

Johannes får vite at forgården i det tredje tempel ikke skulle måles (vurderes kritisk) for den var gitt til hedningefolkene. Disse var gitt å trampe ned Jerusalem (dominere i Jerusalem, mulig en soldat kontingent fra FN?) i førtito måneder. Dette er de 3 ½ siste årene av de syv års trengsel. Det er i denne perioden at Antikrist tiltar seg makt og setter seg i det tredje tempel og forlanger å bli tilbedt som Gud og messias for Israel.

Paulus i 2. Tess. 2, 4 om dette:

«Han er den som står imot og som opphøyer seg over alt som blir kalt gud eller helligdom, så han setter seg i Guds tempel og utgir seg selv for å være Gud.»

De 42 månedene med hard trengsel og forfølgelse i Israel begynner idet vi finner Åp. 11, 7 at de to vitnene har fullført sin tjeneste, så blir de drept

av Antikrist, Dyret:

«...da skal dyret som stiger opp fra avgrunnen, føre krig mot dem, og seire over dem og drepe dem.»

Det de to vitnene har profetert om plager og straffetegn har blitt oppfylt, Israel er i opprør og et grusomt kaos – og som Jesus sa i sine profetiske advarsler, *«folket gruer seg»* for alt det som kommer over landet. De gruer seg fordi de to profetene forkynner dem på forhånd hva som straks skal komme av plager (Luk. 21, 25-27).

Antikrist, Dyret, står fram og krever tilbedelse og full lydighet idet de to profetene er drept. Nå blir Dyrets merke (logo) innført ved tvang. Bare de som tar på seg dette merket (som er *«heksagrammet»* i Israels flagg, okkult tallverdi er 666) får kjøpe og selge. Ut av denne tvang vil mange nekte å lyde, og de blir drept.

Så jeg kan med Bibelen i hånd iallfall slå fast at det tredje tempel er tatt i bruk og at Israels troende går inn der og tilber...antakelig noen få år før selve trengselstiden begynner. Før de syv årene begynner å løpe. Derfor, det tredje tempel kan bli påbegynt når som helst. Det er intet i Bibelen som skal måtte oppfylles før dette kan bygges.

Det er bilder på internett som viser en tenkt plassering, nemlig side-om-side med Al-Aksa moskeen på tempelhøyden. Dette kan bli scenariet om ikke lenge. Vi får bare følge med på nyhetene og nettet. Den store trengselstiden KAN IKKE BEGYNNE før tempelet er på plass og i faktisk bruk av 'troende' jøder (ikke Jesus-troende, obs).

Jeg er av de bibellærere som holder det sionistiske Israel å være Babylon den store, mor til skjøgene, slik vi ser i Åp. 17-18. I Peters brev hilser han de messianske troende i sin levetid, fra *«Babylon»*.

Peter skrev brevet da han var i Jerusalem, og brukte bevisst kallenavnet Babylon om denne byen (1. Pet. 5, 13). Der de hadde korsfestet Jesus og også hadde drept flere messianske troende jøder. Åp. 11, 8 gir oss endog beskere kallenavn på Jerusalem: *«..som i åndelig mening kalles Sodoma og Egypt.»*

Her har virkelig Gud Herren stemplet passene til sionistene! Det er de to vitnene som kaller dem dette.

Dermed er det ganske skremmende og tidsmessig pussig, at i disse dager ble det (for kort tid siden) presentert planer med tegninger og utredninger fra entreprenør- selskapet Azrieli Group, der et stort tårn i glass og betong skal reises i Tel Aviv. Se bildet og den nære likhet dette nye tårnet har til det gamle maleriet som er gjort av det opprinnelige tårnet i Babel!

Det skal bli midtpunktet i et byområde kalt «Tel Aviv Azrieli Center Complex», og byggekostnadene er beregnet til – klyp deg i armen – 666 mill. US-dollar. Presentasjonen var den 18. april 2019.

Hele det ulovlige jødiske nasjonsprosjektet, slik Gud Herren ser det, er ikke en plattform for ham, men en plattform for den kommende falske messias, Antikrist. Dette er det ingen tvil om.

Jesus demoniserte den da framtidige sionistiske jødestat i sin refs til fariseerne i Matt. 12 – historien om mannen som ble befrikk fra en demon. Han liknet dette med at likesom jødene skulle bli kastet ut av landet (ved romerne i år 70) – skulle de komme tilbake til der de var kastet ut fra, men da ha med seg «syv andre onde ånder, verre enn den selv».

Les min artikkel her på nettsiden om Matt. 12 og hvordan Jesus forutsa sionismen og knyttet dette opp mot besettelse av onde ånder!

Misjonsbefalingen i Matt. 28 ble aldri talt til menigheten, men bare til Israels messianske troende.

DEL 4

Av Jan Lilleby

Det er siste del i artikkel serien. Jeg ønsker bare å runde det hele av med en liten påminnelse om hvordan virkeligheten er i forhold til Matt. 28.

Tenkt deg at de fleste av våre misjonærer og forkynnere, de leser fra misjonsbefalingen i Matt. 28 så fort det er snakk om misjon og evangelisering. Dette er jo også, naturlig nok, et av de viktigste emner man finner i menighetenes forkynnelse og prekener. Vi må ut og fortelle verden om frelsen i tro på Jesus Kristus.

Det er ikke mange kristne har klart å ha oppe i deres bevissthet når misjon og evangelisering er temaet, er det **pussige faktum** at verken de fire evangelier eller Apostlenes Gjerninger fantes utgitt og kunne leses i apostlenes virketid slik det er beskrevet i NT!

Med andre ord, du ville aldri fått høre noen apostel eller predikant på den tiden, stå opp og lese høyt fra misjonsbefalingen. Så allmuen visste lite, hvis noe i det hele tatt om hva eksakt Jesus hadde sagt om å misjonere.

Bare apostlene visste hva som var befalt dem. Men apostlene gikk ikke rundt og lærte og leste opp fra Matteus Evangeliet, eller Markus, eller Apostelgjerningene. Da Peter refererte til misjonsbefalingen som Jesus hadde gitt dem, i talen i Kornelius' hus, kunne ingen si «Slå opp Matt. 28, vers 19-20». Hva Peter sa var dette: «Det ord som han sendte til Israels barn, da han i evangeliet forkynte fred ved Jesus Kristus – han er alles Herre – det kjenner dere – dette ordet som er gått ut over hele Judea. Det hadde sin begynnelse fra Galilea, etter den dåp som Johannes forkynte.» (Apg. 10, 36-37). Han påpekte ingen særskilt «Misjonsbefaling» med en eksakt ordlyd, men det faktum at tilhørerne i huset der, hadde hørt om dette helt fra tiden da Jesus selv var i Israel.

Jo, jeg er klar over at det ikke ville vært naturlig å holde

en misjonsoppfordring overfor tilhørerne i Kornelius sitt hjem – det var jo dem som ble misjonert, og de opplevde at Ånden falt på dem og de talte i tunger og med profetiske ord (vers 44-46).

Enda Peter og de elleve hadde hørt misjonsbefalingen face-to-face med Jesus etter hans oppstandelse. Det er også stort sett antatt at apostlene selv ikke hadde skrevet ned sine egne dagbok-notater som huskehjelp, men de hadde bare Jesu talte ord i sin hukommelse. Apg. 1 viser at Jesus brukte 40 dager på å lære dem om forkynnelsen av Guds Kongerike, så de var nokså godt innprentet de gjeldende arbeidsoppgaver. Her vil jeg også poengtere det viktige element i virksomheten: Apostlene gjorde disipler av de troende jøder i Peters virketid. Men de ble ikke gjort til arve-apostler. Apostlene så på seg selv som DE ENESTE som skulle utføre Jesu befaling om å tale til Israel. En dag ville de være ferdige med dette – jeg skal komme tilbake til det nedenfor. Så det er umulig at «Misjonsbefalingen» var gitt slik at oppdraget skulle gå arv-i-arv ned gjennom fortsettende generasjoner! Dette kommer vi ikke utenom. Paulus' skriv, Efeserne og Kolosserne derimot, de er gitt for å gis videre generasjon for generasjon.

Matteus Evangeliet regnes av mange teologer og bibelforskere å ha vært skrevet omkring år 80 e. Kr. Markus Evangeliet kort tid senere. Lukas og Apostelgjerningene ble skrevet tidligst i år 62 e. Kr. Opplysningene er hentet fra Store norske Leksikon og fra Zondervan Academic. Ingen evangelier ble utgitt ved navn, de var alle utgitt anonymt. Peters tale og Kornelius' hus i Apg. 10 var cirka år 40-41 e. Kr.

Når det er helt beviselig at ingen av datidens evangelister, apostler og eldsteledere gikk omkring og brukte samme tekster som vår tids misjonærer, da blir hele denne saken ganske pussig og man klarer ikke holde tilbake et aldri så lite flir. Hvor godslige og naive vi er når vi behandler Guds Ord. Hvor korttenkte vi ofte er.

Og for Nordens vedkommende i forhold til evangeliet – så er det ingen skriftlige spor å finne, før år 997. Da fant man skrifter på Island, som nevnte Kristus og troen på ham.

Olav Den Hellige innførte – litt kort fortalt - kristendommen (katolisismen) ved sverdet og påtvang omvendelse og dåp. Dette var visst også en måte å forstå misjonsbefalingen på?? Snakk om lære-galskap.

Men hvor ofte hører du Ef. 3, 8-9 sitert og opplest i møtene for å oppfordre til misjon, - altså ord som er den **virkelige misjonsbefaling** som gjelder oss, menigheten?

«Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom, **OG Å OPPLYSE ALLE** om hvordan husholdningen er med denne hemmelighet som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.» Skrevet år 62 e. Kr.

Peter var ikke gitt å opplyse alle – men bare jødene i Israel, de omskårne. Men Paulus ble gitt å gi oss,

hedninger i de andre nasjonene, et internasjonalt nåde evangelium. Peters evangelium var bare det nasjonale evangeliet om jødernes lovte kongerike i Israel, med Jesus som konge.

De kristne i Romerriket på Paulus' tid var lært opp av apostelen og hans medarbeidere, og hadde mottatt nåde-evangeliet slik vi leser i Efeserne og Kolosserne. Ingen av de troende hadde noensinne hørt om, og langt mindre lest de historiske skrivenene fra Matteus, Markus, Lukas og Johannes. □ Paulus sin lære og hans frie nåde-evangelium for hele verden, var allerede dominant i den tidlige kristenheten! □

Men det er mulig at Lukas evangeliet ble lest etter hvert, fra år 62 e. Kr. Enkelte teologer mener Lukas kom ut som skrift i år 73, altså etter at Israel var ødelagt. □ □

Mens kristne pastorer og evangelister i vår tid □ □ **begynner i feil ende...** og baserer sin lære og sine prekener på det som forfattere hadde samlet av kunnskap om historikk rundt det som skjedde da Jesus stod fram og sendte ut sine tolv disipler for å forkynne budskapet om kongeriket for Israel og forvente Jesu gjenkomst i deres levetid. □ □ De fire evangelier ble skrevet □ □ etter □ □ at toget for lengst hadde forlatt stasjonen! De avspeiler det som engang var. Og de er absolutt ikke troslære i noen form. □ □ Jesus sa tydelig at han var □ □ *sendt bare til Israels hus*, ikke glem dette.

I Apg. □ □ 19, 23 vises □ □ oss at hele den bevegelsen som oppstod ved Paulus' virksomhet etter hvert fikk tilnavnet «Veien». □ □ Han hadde arvet på seg dette tilnavnet som allerede var samme som den tidlige bevegelsen i Israel ble kalt, Apg. 22, 4 er fra Paulus' tale til mobben ved tempelet i Jerusalem:

«Denne Veien forfulgte jeg til døden...».

Men så ble Paulus slått ut av den kjente visjonen på Damaskus-veien, og Paulus ble helt snudd om av Herren. Han gjenforteller opplevelsen for mobben i Apg. 22.

I Apg. 24, 5 finner vi Paulus og hans første møte innfor guvernør Feliks, og hans anklagere Ananias og hans advokat Tertullus. Da er det □ □ at □ □ sistnevnte □ □ indirekte gir Paulus den attesten at han □ □ var den øverste leder for denne bevegelsen «Veien» - som advokaten bare kaller (i nedsettende betydning) for sekten:

«For vi har funnet ut at denne mannen er en pest og en oppvigler blant alle jødene rundt om i verden. Han er en leder for nasareernes sekt.» □ □ I Amplified Bible står det kanskje bedre poengtert, Paulus som selve lederen: ..and a ringleader of the sect of the Nazarines.

I vers 14 finner vi tidlig i Paulus' forsvarstale for Feliks, at han er rask på pletten til å korrigere anklagerne:

«Men det vedgår jeg for deg, at etter den □ □ Veien □ □ som de kaller en sekt, tjener jeg våre fedres Gud slik at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene.»

Dette □ □ var □ □ ennå i den tiden da Paulus bare forkynnte Guds kongerike til □ □ Israel og Den nye Pakt til dem. Slik også

Tertullus sa, vers 5. Paulus var en oppvigler *blant alle jødene rundt om i verden.*

Når vi så, ved slik enkel gjennomgang av bibelhistorikk, ser at det ikke var Peter og de elleve som stod i fokus men Paulus, hvordan i all verden kan det ha seg at de fleste kristne bevegelser/trossamfunn hele tiden referer til Peter og de elleve når de skal tale fra Guds ord? Peter forsvinner ut av Apostelgjerningene fra og med kap. 13, hva gjelder virksomhet og lederskap.□□

Vi minnes gjerne Paulus' egne ord om sin virksomhet i 2. Kor.□□ 11, 23:

«Er de Kristi tjenere? Jeg taler i vanvidd: Jeg er det enda mer! Jeg har arbeidet mer. Jeg har fått flere slag. Jeg har oftere vært i fengsel. Jeg har ofte vært i dødsfare.» □

Paulus kommer videre i versene med en skrekkelig liste over angrep imot ham – både på land og på vann.

I hele den kristne virksomheten i den tidlige tiden og opp til slutten av Paulus' liv (vi vet ikke når han døde) FANTES IKKE Matteus, Markus og Johannes' evangelier. Man antar at Lukas og Apostelgjerningene fantes fra tidligst år 62 e. Kr.□□ som nevnt, eventuelt fra år 73 som noen mener.

Jeg håper virkelig at våre pastorer og evangelister etter hvert vil ta rev i seilene og komme seg fort over til Paulus – og BARE Paulus – hva gjelder referanser som går på troslære.

Faktisk var hele virksomheten til Peter og de elleve, med oppdraget å forkynne til Israel innen landets grenser OPPHØRT helt. Israel falt fra Gud i år 62 da det jødiske lederskapet i Rom, som siste skanse, hadde sagt nei-takk til Paulus sin forkynnelse av Kristus og hans komme for å gi Israel kongeriket på jord.

Paulus sluttet også kontant med å forkynne til jødene□□ om kongeriket på jord.

Han gikk over til BARE å forkynne det Gud hadde vist ham om «Hemmeligheten» - den frie internasjonale nådefrelsen, slik vi leser i Ef. 3, 1-9.

Israels stilling innfor Gud sett i
lys av menighetens tid.

Av Jan Lilleby

Denne artikkel er basert i stor grad på et kompendium jeg skrev for et bibelseminar jeg holdt i 2012.

ISRAEL I HISTORIEN.

Israel falt fra Gud slik vi finner i spennet mellom Apg. 28, 25-28 og Efeserbrevets skrijving – som skjedde i år 62 da Paulus var i Rom for ankesaken sin.

Tilga Gud jødedommen i en *total-forståelse*, korsfestelsen tatt i betraktning? □□

SVAR: Nei, på ingen måte! Jesu bønn på korset om å tilgi dem pga. deres uvitenhet, avkrefte og dimmiteres mot Israels harde respons på budet fra apostlene om å omvende seg og tro Kristus – de **VILLE IKKE OMVENDE SEG**, ergo så frastøtes de fra Gud og all kontakt brytes, Israel mistet alle sine rettigheter både landet deres og prestetjenesten. De ble sendt inn i en uhørt ødeleggelse, som begynte med deres opprør i 66 og endte i Sept. År 70 med katastrofalt mannefall. Vi skjønner lett at tilgivelsen i Jesu bønn på korset var knyttet opp mot dette at Israel skulle i de påfølgende år ha omvendt seg til tro på Kristus!

Israels ødeleggelse var bebudet i Jesu taler (lignelser, se Matt. 22, 7 og Luk. 13), i Peters taler, se Apg. 3, 22-23 der han gjentar Mose advarsel om ødeleggelse, Paulus gjentatte advarsler i 1. Kor. 10, 2. Tess. 2, for ikke å snakke om Rom. 1 og 2. □□ Dersom de ikke tok imot Kristus skulle de bli □□ «...utryddet av folket...».

Israel i vår tid, helt siden år 70, ligger under den nasjonale bannbulle fra Gud Herren, og er ikke hans nasjon på jord, slik det var gitt dersom de hadde overholdt hans bud og lov. Hadde de tatt imot Kristus, ville ingen ødeleggelse rammet dem. □□

Esek. 36 beviser en ubrutt syndelinje/og unåde over Israel som nasjon, i forhold til hele tidsrommet fra deres ødeleggelse (Esek. 36, 19) og fram til at Jesus kommer med tusenårsriket etter først å ha hevnet seg □□ på den falne anti-kristelige jødedommen (sionismen) som framgår av Esek. 36, 23: □□ «Jeg vil hellige mitt store navn (Jesus), □□ **som er blitt vanhelliget blant folkene, det som dere har vanhelliget (spottet!) blant dem.** □□ Og folkene skal kjenne at jeg er Herren (Kristus), sier Herren Herren, når jeg helliger meg på dere for deres øyne.» □□

Hvordan kan det være at kristen-sionismen lærer at Gud har opprettet Israel igjen og velsignet dem – når vi i Esek. 36 presenteres for en ubrutt praksis i jødedommen som påkaller Guds svære vredestraff over dem? □□ □□ De påstår (rettelig så)

å ha spottet/vanhelliget Herrens navn i hele den tiden DE HAR BODD I SPREDNINGEN BLANT VERDENS NASJONER! ☐☐

Vi skjønner at sionismen ikke har noen sak som kan forsvares. Den er allerede totalfallitt, for Guds Ord kan ingen stå imot i denne saken. ☐☐ Denne helligelse av Herrens navn imot jødedommen, er det samme som flere av profetene kaller 'Hevners dag' – av Jesus kalt for 'Den store trengselstiden' – og Jeremias☐☐ kalte den for 'Jakobs trengsel'.

Dette temaet med Esek. 36 hadde jeg med i mitt første seminar i Kristiansand våren 2011, for de som husker.

For å finne ut hva som eksakt skal skje når tiden☐☐ kommer☐☐ for denne helligelsen av Herrens navn på det☐☐ *vanthro ondsinnete Israel*, så må vi til Åpenbaringen. Likeså bør man lese Sak. 13, 8 om at☐☐ *bare en tredjedel*☐☐ vil overleve denne 7-årige trengselstiden☐☐ i☐☐ Israel.

ISRAEL I MODERNE TID

Det var Israel som var først ute med å sprengre bomber på markeds plasser og busser/tog,☐☐ for i mandatperioden med britene prøvde☐☐ de☐☐ å skremme dem ut av Palestina.☐☐ Bombingen av Hotel David med 90 drepte. Irguns brutale angrep på en palestinsk landsby med over 200 drepte menn, kvinner og barn.☐☐ Flere årtier før PLO ble opprettet av Yassir Arafat og Abdel Nasser i 1962. ☐☐☐☐ Sak. 8, 13:☐☐ ***«..likesom dere var☐☐ en forbannelse blant folkeslagene, du Judas hus og du Israels hus...».***☐☐ Ikke araberne og palestinerne, men jødene!

Vår tids buss-sprenginger i Jerusalem og andre terror-dåd fra PLO, og siden påfølgende arabisk-palestinske fanatikere, må historisk sett betegnes som et gjensvar/hevn på Israels (Irgun og Haganah) terror og drap på palestinere. Listen er lang i Israels disfavør...som jo kristen-sionismen påstår er en nasjon styrt av Gud og velsignet av Gud. Israels gjerninger viser at de ikke er av Gud, men☐☐ deres nasjonsprosjekt er av anti-kristelig opphav, Satan, som bygger sin plattform for å sende sin messias-erstatte, Antikrist i sin tid.☐☐

Sionistiske bombe-terror angrep begynte allerede den 29. juni 1939 - her er et utdrag fra websiden til Middle East Policy Council, som viser til Irgun (Etzel) og Lehi (Stern banden). Begge disse grupper reflekterte synspunktene til Zeev Jabotinsky om at en selvstendig jødisk stat burde etableres på begge sider av Jordan elven, ved bruk av vold. **Mellom 1939 og 1942 utførte Irgun 60 terrorangrep, med 120 drepte palestinere pluss hundrevis av sårede.** For å påskynde britenes tilbaketrekking fra Palestina så myrdet Stern banden Lord Moyne den 6. november 1944 i Cairo. Den 26. juli 1946, sprengte Irgun King David Hotel i Jerusalem (se bildet), og 91 britiske liv gikk med samt at nær 500 mennesker ble skadet. Hotellet var base for britenes overvåking av mandatet. Stern bandens siste terror-dåd var å drepe Sveriges FN megler, grev Folke Bernadotte, 17. september 1948. Så langt Middle East Policy Councils uttalelser. Deres web er mepc.org for dere som vil lese mer om dette.

Utvisnings-dommen Gud gjennomførte i år 70 og ødeleggelsen av nasjonen, står dermed ved makt i vår tid. Deres terror-dåder og landprosjekt er ikke av Gud, selv om Gud visste om at dette ville skje i endetiden. Prosjektet er framdrevet av onde, og faktisk illuminatiske krefter, visse frimurer-losjer i verden. Selve sjefsbiksen er Rotschild-dynastiet, som står bak byggingen av høyesteretts-bygget i Jerusalem, og sannsynligvis også vil stå bak byggingen av et tredje tempel snart. Bannbullen mot Israel vil ikke oppheves av Herren før han er kommet tilbake...

Se mine tre bøker i Israel-trilogien. Kan kjøpes her på nettsiden, se egen liste.

De ble kastet ut av landet ved benyttelse (fra Guds side) av romerhærene (kalt Kongens hær, i Matt. 22, 7), og de ble i hht. Josefus' krigshistorie deportert tilbake til Egypt som slaver, men ingen ville kjøpe; Mose profeti i 5. Mos. 28, 68 oppfylt i årene 70-71. Dette sier oss alt: Gud har annullert nasjons-prosjektet helt. Det må en ny utvelgelse til, og den vil komme i og med Den store Trengsel

(se min bok om Moses og Elias som kommer med Hevnens dag).

Israel er Babylon skjøgen i Åp. 17-18; Israels flagg med heksagrammet, utgjør Dyrets merke og har magisk okkult tallverdi 666; for at Antikrist (Åp. 13ff) skal kunne gjennomføre full kontroll av innbyggerne og tvinge dem til å tilbe ham, skal dette logo, stjernen, prentes i panne eller hånd, og bare disse vil få kjøpe eller selge. Allerede ser vi påbegynt den nye 'Berlinmur' som skal sperre dem inne sammen med dette monsteret! Jødedommen er grunnet på den babylonske Talmud læren, der en finner grov spott av Jesus. Talmud er Israels offisielle religion. Religionen er satanisk i dens natur, og rent anti-kristelig. For ikke lenge siden fremmed Netanjahu et lovforslag at Talmud skal være Israels eneste religion. Personlig har jeg ikke fulgt opp denne saken, og vet ikke hva som siden har skjedd med forslaget.

FN og San Remo konferansen i tidligere tid, mener å lovlig ha opprettet Israel som nasjonalhjem for jøder fra hele verden. Men Gud har ikke talt i og med dette. Han er taus, og himmelen er lukket med syv segl!

(Det er derfor trengselstiden begynner med at engler bryter de syv segl i Åpenbaringen). Når Gud lar høre fra seg etter 2000 år med taushet overfor Israel, så braker det løs med domshandlinger!

Guds domslutning fra år 70 står fast og urokkelig, og det kommer en domshandling nummer to siden år 70: **Syv års trengsel og plager** som skal både hevne vanhelligelse av Herrens navn på den ene siden (Esek. 36ff), men samtidig bli en streng tuktt til å falle på kne og påkalle det navn de før har vanhelliget: Jesus Kristus.

Kristen-sionismen: Kristne kan ikke støtte både lys og mørke i ett og samme. Man kan ikke støtte den antikristelige, ugudelige, Jesus-hatende, og ulovlige staten Israel, og samtidig hevde at man elsker Jesus Kristus! Få sionismen vekk fra ditt liv...og lær deg heller å forstå Bibelen og Guds ord rett!

Misjonsbefalingen i Matt. 28
ble aldri talt til menigheten,
men bare til Israels messianske troende.

DEL 3

Av Jan Lilleby

Det er noen ganger vanskelig å gi slipp på en sak hva gjelder visse temaer i Bibelen. Og slik en sak har vi nettopp i dette som omhandler «Misjonsbefalingen». Hvis vi prøver å se an hele denne markante hendelsen i bibelhistorien, idet vi tar på oss logistikkbrillene, og studerer alt med tanke på tid, sted, bibelsymbolikk, ja alt som kan spille inn på denne hendelsen – da trer det fram et bilde som virkelig *sementerer hendelsesforløpet*, slik at vi skjønner at Gud styrte alle ting og hadde alle beregninger inne for at det skulle skje slik det skjedde! □ Unnskyld meg for den lange setningen.

Dermed synes jeg vi bør stille noen ledende spørsmål:

1: Hvorfor lot Gud det falle seg slik at Den Hellige Ånd ankom og□□ fylte disippelflokken som var samlet på Den øvre Sal i Jerusalem, akkurat på den dag i året (!) da det var desidert tettest med folk fra største delen av den siviliserte verden i byen?

2: Som en motsats til dette, hvorfor lot ikke Gud Den Hellige Ånd falle over dem – etter at pinsen var over og alt var blitt rolig og normalisert i Jerusalem?□□ Så kunne alt foregått i stillhet og ordnete former.

3:□□ Var det bare denne ène beskrevne «Pinsefestens Dag» slik vi ser i Apg. 2 – kom det□□ ikke en slik mosaisk jødisk festdag hvert eneste år i henhold til Israels lov?

En kunne dra på her med flere spørsmål, men dette får holde. Jeg skriver bare en liten artikkelserie og ikke en bok.

Leseren vil huske at jeg i forrige artikkel-del (Del 2) påpekte et forhold i bibelsk-gresk tekst, der det er slik at ordenene fra Matt. 28 om å «..gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere...»□□ også fullt forsvarlig kunne oversettes med□□ «..gjør disipler av□□ folk FRA alle nasjoner, idet dere..».

Se på dette i logistikk-perspektiv:

Jesus Kristus visste helt hundre prosent hva som skulle skje på pinsedagen i Apg. 2. Da skulle titusenvise av jøder fra hele Romerriket komme til Israel og samles i stort antall i Jerusalem der de etter pålegg fra Mose lov skulle tre frem og feire den femtiende dagen i festlighetene som begynte med Det Usyrede Brøds høytid, påsken. Pinsen var høydepunktet. Jesus skulle gi disiplene en alle tiders 'Flying Start' som vi sier, på dårlig norsk. I stedet for at disiplene (apostlene) skulle sendes ut i hele verden med budskapet om Jesus og Kongeriket han skulle etablere i Israel (slik kristenheten har feilaktig trodd i alle år) – så var det bestemt av Herren å gjøre dette helt motsatt: Han lot folkeslagene komme til apostlene, - et genialt logistisk trekk. Pinsefestens dag var jo nærmest som skapt for dette oppdraget han hadde gitt apostlene!

Faktum er at Apg. 2, 5 gir oss denne logistikken enkelthet så vel som genialitet og sier rett på sak: «Nå bodde det (nå, pga pinsefesten) i Jerusalem gudfryktige jødiske menn FRA ALLE FOLKESLAG under himmelen.»

Det går like inn i nerven jeg har påpekt vedrørende bibelsk-gresk oversettelse, med en hundre prosent matchende ordlyd.

Faktum var jo at Jesus sendte sine apostler for å tilby JØDENE kongeriket i Israel, der altså Jesus skulle være kongen. De skulle ikke ut i den store verden som sådan, men budskapet var innrettet til JØDENE. Gud skulle ha full aksept fra Israel først, deretter skulle han sende ned Jesus til dem fra himmelen.

Apg. 1, 4 er helt påtakelig når vi søker å sementere hendelsesforløpet slik det var: «Da han var sammen med dem, BØD HAN DEM AT DE IKKE SKULLE FORLATE JERUSALEM, men vente på det som Faderen hadde lovt (se vers 8)».

Å forbli på rett sted til rett tid var helt essensielt i dette tilfellet, derfor leser vi at Jesus kraftig poengterte at de MÅTTE VÆRE I JERUSALEM. Logistikk altså, for å bruke dette moderne uttrykket igjen. Tingene må være på plass ikke bare på riktig sted, men til rett tid.

Et klart og utvetydig tegn på at Jesu misjonsbefaling til sine disipler var myntet på AKKURAT DENNE ENE DAGEN i pinsefeiringen i Jerusalem år 32 e. Kr. Misforstå ikke, selvsagt ville misjon deretter fortsette til jødene i landet. Det forteller Apostelgjerningene jo i detalj. Endog sendte jo også Gud ut Paulus til jødene og proselytter utenfor landets grenser, særlig jødedommen i det østlige Romerriket (ref. Apg. 13ff). Dette var omkring 11-12 år etter pinsedag i Apg. 2.

Apg. 2, 8-11 lister opp en 13-14 språk/dialekter inkludert jøder fra Rom, som var og overhørte alt som skjedde da Den Hellige Ånd falt på de omkring 120 troende disiplene. De ble sjokkerte over at de troende jøder der talte over hverandre og samtidig på samtlige språk representert slik at alle kunne forstå det som ble sagt. Første gang det rapporteres

om såkalt tungetale i Bibelen.

Vers 8 er klar på at dette var et sjokk: «Hvordan kan det da gå til at hver av oss hører vårt eget språk, det som vi er født i»? De utenlandske jødene hadde forstått at de som talte jo var innfødte galileere!

Så går vi videre, til mitt punkt 2 ovenfor: Hvorfor ikke la Den Hellige Ånd falle på disiplene i den rolige tiden ETTER pinsen, når ting ville være mere normalisert?

Mitt svar er enkelt: Gud gjorde jo det! Den Hellige Ånd falt over dem, men nå var det bare ikke i den travle overbefolkede pinsehøytiden. Det var gått antakelig så mye som 2 kanskje 3 år, og det var ikke noen høytid i Apg. 4, 31 – men etter at Peter og Johannes hadde blitt sluppet fri fra fengsel så samles menigheten til bønn, og i samstemthet ba de Gud å holde øye med deres forfølgere samt å gi menigheten kraft til å virke fortsatt med tegn og under og helbredelser i Jesu navn. Og så leser vi da i vers 31:

«Og da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. OG DE BLE ALLE FYLT MED DEN HELLIGE ÅND, og de talte Guds ord med frimodighet».

Allerede fra og med den første pinsefestens dag i Apg. 2 var jøder fra hele verden gjort oppmerksom på Jesus og hans død og oppstandelse, og store tegn og helbredelser fulgte. Hele 3000 jøder tok til tro på Jesus denne dagen og forsamlingen fikk fullt opp med å døpe dem i vann (Apg. 2, 41).

Siden ble antallet troende økt til omkring 5000 (Apg. 4, 4). Dette lar oss se på punkt 3 ovenfor: Hva med de framtidige pinsefeiringer?

Vi forstår lett at siden det nå var blitt 5000 medlemmer i den messianske jødiske menighet i Jerusalem, og antakelig økende, om ikke i så stor hastighet som da dette begynte, så ville besøkende **deltakere i pinsen hvert år** bli minnet om Jesus og få høre igjen prekenene til de eldste og apostlene som var tilstede.

Det er ikke noen tilfældighet at vi finner igjen pinsefeiringen nevnt i Apostelgjerningene, da med Paulus i rollen som apostel på reise, Apg. 20, 16:

«For Paulus hadde bestemt seg for å seile forbi Efesus, så han ikke skulle bli oppholdt i Asia. For han skyndte seg for å nå fram til Jerusalem til pinsedagen, om det var mulig for ham.»

Paulus ville gjerne overholde pinsefeiringen, han var jøde, og han ofret til og med et påtenkt besøk i Efesus for heller å prøve å nå fram til Jerusalem i tide! Dette sier en hel del – og ikke minst ser vi at det ennå ikke var åpenbart Paulus at det skulle komme et fritt nådeevangelium, et internasjonalt evangelium om nådefrelse til alle som tror. Ennå var det bare tiden da apostlene talte tilbudet om Guds kongerike på jord til jøde først, så greker proselytt.

Vel framme i Jerusalem finner vi Paulus i selskap med Jacob og de ledende eldste og vi finner ut status om menighetens virksomhet – dette er omkring år 58 e. Kr. – altså hele 25-26 år etter pinsedag i Apg. 2:

Apg. 21, 20: «...du ser, bror, at **mange tusen** blant **JØDENE** er kommet til troen, og alle er de nidkjære for loven.»

Paulus finner ut i denne sammenkomsten at han blir løyet på av vantro jøder så vel som troende, at han lærer frafall fra Mose lov. En fjær var blitt til fem høns. Paulus lærte at hedninger/proselytter som kom til tro ikke skulle avkreves omskjærelse mv. Dette var jo i samsvar med alle apostlene, se Apg. 15, 19-20. Nå var det satt ut baktalelser og løgn om Paulus: Han lærte at ingen skulle omskjæres og at ingen behøvde å følge Mose lov.

Dermed får vi den kjente rituelle renselsen som Paulus går inn i og raker av sitt hår og gir offer i henhold til Mose lov. Han ville prøve å stoppe baktalelsene.

Dermed ser vi her ved de tre punktene jeg har berørt hvordan Gud styrte det hele slik at budskapet om Jesus som Messias og et kommende kongerike i Israel ved Jesu gjenkomst, kunne bli gjort kjent for Israel både de innen landets grenser og de utenfor, i diasporaen i Romerriket. Paulus ble spesialist på de utenfor.

Dette er med å bekrefter, ved sin samlede 'logistikk', at det ikke ble forkynt noen fri nådefrelse i rammen av et internasjonalt evangelium til verken jøder eller hedninger i denne tiden. Misjonsbefalingen hadde bare å gjøre med profetiene om et framtidig kongerike i Israel der Jesus skal være kongen. Det ble talt bare et jødisk nasjonalt evangelium, jøder først så greker (Rom. 1, 16).

Gud hadde arrangert en 'Flying Start' i og med pinsedag i Apg. 2 i år 32 e. Kr.